

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۷ خرداد ۹۴

خطبه‌ی شب اول رمضان

الحمد لله رب العالمین. می‌گشاییم، زبان‌هایمان را به مدح و ثنا و ستایش پروردگار کریم. خداوندی که از فضل و کرمش، ماه رمضان را برای هدایت و نجات بندگانش قرار داد و در آن، قرآن که فرقان بین حق و باطل است را نازل فرمود و روزه را واجب کرد تا همگان بر سر سفره‌ی احسانش بنشینند و با توبه و عبادت خود را از آلودگی‌ها پاک و راه رستگاری را بیابند.

در این شب بزرگ آغاز می‌کنیم این ماه رحمت را در این خانه‌ی برکت، به اذن الله، به اذن رسول الله و به اذن مولانا صاحب الزمان (عج)، با سلامی از سرور عالمیان: سلام بر آینه‌ی خلقت، آن زمان که پروردگار اراده فرمود: تا نور را معرفی فرماید. در کتاب قرآن کریم چنین فرمود: پروردگارتان نور آسمان‌ها و زمین است. با این فرمان زمین جان‌ها قرارگاه لطیف‌ترین الطاف از هدایای رحمت الهی گردید. آنگاه قالب جان به نجوای شیرینی با این نور به گفت و گو نشست و با آنچه در آینه مشاهده کرده بود این‌گونه به سخن درآمد: ای جان، تو را به ضیافتی پرشکوه خوانده‌اند؛ برخیز و خویشتن را برای آن ضیافت مهیا ساز، باید همان‌گونه که پروردگارت فرموده، لباس جانت را بپوشی.

اینک به آینه بنگر چه می‌بینی؟ جانی را که ظلمتش در یک فرمان به انواری تابناک بدل می‌شود. مهمانی آغاز می‌گردد. ای مخلوقاتم بیاید اینک آن گل خشک آماده گردیده تا مشکات خویش را به نمایش بگذارد. چراغ افروخته می‌شود. این چه سینه‌ای است که اسرارش همگان را به سجده می‌خواند؟ در مقابل چراغدان جانش، آفرینش، انوار خویش را پنهان می‌سازد و آن سینه با روح خداوندی می‌افروزد. سوختنش پایان نمی‌پذیرد. روغنش به جلای آن می‌پردازد و آن‌چنان انعکاسی را بنیان می‌گذارد که همواره نقشش جاودانه در بقاء می‌ماند.

چه زیبا فرمودند کوثر الهی سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) که در ضیافتی که در الست بر پا شد خداوند کریم از سر رحمت، آدمی را که از گل و لجن بویناک بود با لباسی از جنس نور و روح خداوندی در این ضیافت حاضر نمود و همگان در برابرش به سجده درآمدند.

اینک در ماه مبارک رمضان، مهمانی دیگری در راه است که باید برای شرکت در آن ضیافت، لباسی از تقوا و نور آماده کرد و پوشید تا همه‌ی هستی را به تحسین واداشت.

مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابا صالح المهدی (عج) در مورد این مهمانی چنین فرمودند که: ماه رمضان همان‌گونه‌ای که از نزول آیه‌اش در کتاب قرآن کریم در محضر همگان آشکار است، امت مسلمان را به ضیافتی خاص فرا می‌خواند. وجودش را در آیینی رحمتش می‌آریند، جانش را در حلقه‌ی عزتش به جانی تازه تبدیل می‌کند، از خزانه‌ی غیبش جامی را در جانش جاری می‌سازد که چکیده‌ی لذت‌های خلقت است.

پس با این دو فرموده‌ی گران‌قدر دست نیازمان را به‌سوی ناطق قرآن و براتِ قبولی روزه و عبادت‌مان مولا و سرورمان بقیة الله ارواحنا لک فدا می‌کنیم و به تمنا به وجود مقدسشان ابراز می‌داریم:

سرور و مولایمان، مهمانی پروردگار عالم آغاز می‌شود و من توشه و لباس این مهمانی را ندارم به فریادم برسید و کمک کنید تا به شب‌های پرفیض و روزهای زیبایش متصل شوم و شما را که برات این مهمانی هستید به مدد بخوانم.

پس مهمانان کوی عشق چاره‌ی کارمان قرائت آیات کریمه‌ی قرآن و عمل به دستورات خداوند حکیم و عزیز است و این مهم ممکن نمی‌شود مگر با تدبر و تعقل در آیاتش که برای همگان میسر است، همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان فرمودند: انوار هدایت آخرین پیامبر الهی حضرت محمد (ص) آن‌چنان عالم‌گیر است که هرگز گنجایشی آن را محدود نمی‌کند، پس همواره انوار بندگی پروردگار عالم در زمان جاری است و کتابش

در جایگاه هدایت زمان محدود نمی‌شود. همانند رودخانه‌ای است که رودهای محدود را در خود وارد نموده و به اقیانوسی بی‌حساب تبدیل می‌شود.

زیان‌دیدگان‌ترین انسان‌ها آنانی هستند که توان عقلی خویش را در درک قرآن کریم نمی‌یابند پس کتاب، آنان را می‌خواند، آیا نابینا و بینا برابرنند؟ عقلی که چراغ هدایتش را خاموش کرده قادر نخواهد بود فضیلت کلام را دریابد. پس صدایی او را به خود نمی‌خواند درحالی‌که گنجینه‌ی جان‌ها آن‌چنان گنجایشی دارد که قادر است تمام آیات الهی را در خود جاری نماید. پس همواره اقیانوسی باشید که توانش محدود ساحلی نباشد.

پس با اندیشه در مورد این فرموده‌ی گران‌بها بیایید خواهران و برادران، ما که در این ماه رمضان همچون سال‌های گذشته روزها و شب‌ها در خانه‌ی قرآن ناطق، قرآن را قرائت می‌کنیم، با تفکر و تعقل در آیاتش بخوانیم و یقین بدانیم قرآن کریم انحصاری نبوده و قابل درک و فهم همگان است باید با آن انس گرفت و مسیر سعادت دنیا و آخرت را با آن پیمود به شرط آن‌که به دستوراتش عمل کرد و راه تقوا را پیش گرفت، چون قرآن نوشته نیست بلکه جانی است جاری، پس جانمان را برای جاری شدنش آماده کنیم. امیر مؤمنان علی (ع) آن را برایمان چنین توصیف فرمودند: قرآن آن‌چنان عظمت دارد که چون دریایی است که هرقدر از آن آب بردارند تمام نمی‌شود و چشمه‌ای است که هرقدر از آن بنوشند آبش کم نمی‌گردد. دانشمندانی که تشنه‌ی علم هستند به‌وسیله‌ی قرآن سیراب می‌شوند، دارویی است که بعد از مصرف آن بیماری باقی نمی‌ماند و نوری است که با آن ظلمت وجود ندارد و حافظ کسی است که مطابق آن رفتار کند.

اینک دست به دعا بر می‌داریم که:

بار الها ماه مبارک رمضان را آغاز می‌کنیم، ما را یاری کن بر روزه‌داری و عبادت و شب زنده‌داری‌اش.

بار الها توفیقمان بده به قرائت قرآن و دعا و مناجات.

بار الها تن ما را سلامت، روزی مان را وسعت و دعایمان را اجابت بفرما.
بار الها دورمان ساز از شیطان و نفس اماره و دوزخ و گناه و حرفهای بیهوده.
بار الها به حرمت این ماه مبارک ببخشا گناهانمان را، برکت ده اعمالمان را، خشنود
بفرما مولایمان را و نزدیک کن ظهورش را.

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com